

		<h1 style="text-align: center;">Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>		Osztályozás	
				Tárgy	685.3
Szerző:		Hely		Idő	
Cím: Cipőtisztító tiszték		Pesti Napló		1919.	
Forrás:		Szerző		Személy	
Bp.		(Hely)		331	
1919. III. 16.		(Köf. v. füz.)		(Oldal)	
(Idő)					

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1916.

— Cipőtisztító tiszték. A körut és a Rákóczi-ut sarkán megállott ma reggel a forgalom. Hatalmas csődület az aszfalton egészen a villamos sínéig, emberek tolonganak, lökik, taszítják egymást és igyekeznek bele az emberkráter közepébe, ahol a pesti utcának egy új látványossága van. *Két hadnagy* ül a földön, előttük kis láda kefékkel, fénymázzal, krémmel és cipőt tisztítanak. Először arra gondol az ember, hogy fogadásról van szó, amilyen a múltban a Kossuth Lajos-utcában végigsétáló szoknyás gavallér esete volt, de csakhamar kiderül, hogy a hadnagy urak egészen komolyan új életpályát választottak és cipőpucolásból óhajtanak megélni. Először csak nézték a szokatlan cipőtisztítókat, akik snájdig, kitüntetésekkel dekorált fiúk voltak és senki sem merte odatartani a lábát. De végre megtört a jég, ott volt az első láb a kis ládán: egy fess női félcipő. Azután jött a többi láb, nagyobbára női, mintha így akarták volna szelidíteni az esetet. Vagy talán nem is azért történt, hanem a hölgyek külön érzéki gyönyörűséget találtak abban, hogy az ifjú hadnagyi kezekbe fogott szarvasbőr dörzsölte fényesen melegre a cipellőjüket. A hadnagyok azonban nem mutattak semmi erotikus fogékonyságot, hanem komolyan és a cipőtisztító szokásos sietségével, két kézben két kefével dörzsölték ragyogóra a krémet. A megtisztultak két koronájával fizették meg a munkát. S amint telt az idő s most már mind nagyobb cipők, félretaposott ál-amerikaiak és bakancsok is következtek, szaporodott a bankó. A hadnagyok fáradhatatlanok voltak s délután is folytatták a munkát a közönség lankadatlan érdeklődése mellett. És Pest itt sem tagadta meg magát: délutánra megjelent a konkurrencia, most már egy *főhadnagy* képében. Az is leült cipőt tisztítani. Kevésbé volt fess és csakhamar levetette a kabátját. A nép, amely először lámulta az új cipőtisztítókat, már tréfás mutatránynak élvezte a dolgot, konfetráló is akadt, aki hangosan kiabálta, hogy a munka nem szégyen, Oroszországban tábornokok pucolnak cipőt. Beszéltek, hogy egy ezredesnek is ez volt a véleménye, mert amikor a cipője tiszta lett, kezet fogot a hadnaggal. Most már a cipőtisztító kapitányt, sőt — ismervé Peste — az ál-kapitányt várják az emberek.